

№99

NO99
tsuaF

Johann Wolfgang von Goethe teose „Faust“ põhjal instseneerinud
Aleksander Pepeljajev
Goethe teksti tõlge August Sang

Idee ja lavastus Aleksander Pepeljajev (Venemaa)
Kunstnik Inga Vares
Kujunduses kasutatud elemente Ene-Liis Semperi lavakujundustest

Osades Kõrgema Lavakunstimkooli XXIII lennu üliõpilased

Agnes Aaliste

Juss Haasma

Martin Mill

Maarja Mitt

Jekaterina Novosjolova

Andres Oja

Meelis Põdersoo

Elina Pähklimägi

Ago Soots

Marek Tammets

Kristo Viiding

Kursuse juhendaja prof. Ingo Normet

Etendus kestab umbes 2 tundi

Aitäh Teaspon, Postimees, Kalev SPA, Liviko, 3D Metall

Esietendus 12. novembril 2007 teatris NO99

Lavastusjuht
Pealavameister
Lavameistrid

Inspitsient-rekvisiitorid

Heli

Valgus

Kostüümiala juhataja
Õmblejad

Jumestaja
Kava kujundus
Kava fotod
Kava koostamine
Teatri direktor-loominguline juht

Kairi Mändla
Eero Ehala
Anton Poljakov
Villu Jõgi
Mihkel Tomberg
Roman Liiksmann
Sirli Vee
Franka Vakkum
Hendrik Kaljujärv
Mihkel Tomberg
Ants Kurist
Anton Poljakov
Moonika Lausvee
Maimu Meritee
Sirje Kiil
Lii Kärner
Martin Pedanik
Inga Vares
Eero Epner
Tiit Ojasoo

Faust

Kuula mind, mu kuld!
Kes iialgi nii kõike suutis mõista,
et väita võis ta:
"Ma usun!"
Kust tarka leitaks,
kes julgelt eitaks
ja ütleks: "Ma ei usu!"
Ta, kõikehaarav,
ta, kõikehõlmav,
kas ta ei haara, hõlma
sind, mind ja ennast?
Kas meie üle ei võlva taevas,
kas meie all ei ole kindel maa,
ja kas ei tõuse lahke säruga
me kohal igavesed tähed?
Kas me ei vaata silmas silma?
Kas kõik ei vooga kokku
su pähe, südamesse,
kas pole nähtav-nägematult
suur, igavene saladus su ümber?
Las täitub süda selle suuruselt,
ja õndsustundes ühte sulades
võid seda kutsuda ükspuha kuidas:
õnn! süda! jumal! armastus!
Kõik, kõik on tunne,
aga nime ma talle ei tea.
Nimi on suits ja kaja.

Фауст

Не коверкай
Речей моих, о свет моих очей!
Кто на поверку,
Разум чей
Сказать осмелится: „Я верю“?
Чье существо
Высокомерно скажет: „Я не верю“?
В него,
Создателя всего.
Опоры
Всего: меня, тебя, простора
И самого себя?
Или над нами неба нет,
Или земли нет под ногами
И звезд мерцающее пламя
На нас не льет свой кроткий свет?
Глаза в глаза тебе сейчас
Не я ль гляжу проникновенно,
И не присутствие ль вселенной
Незримо явно возле нас?
Так вот, воспрянь в ее соседстве,
Почувствуй на ее свету
Существованья полноту
И это назови потом
Любовью, счастьем, божеством.
Нет подходящих соответствий,
И нет достаточных имен,
Все дело в чувстве, а названиее
Лишь дым, которым блеск сиянья
Без надобности затемнен.

Bakalaureus

Narr see, kes olla miski tahab veel,
kui juba ta eimiskisse on teel.
Me elu veres on, ja see ju nii
kui nooruses ei tormle iialgi.
Just noores eas kuum veri soontes keeb,
täis rahutust, mis elu eluks teeb.
Kõik teostus on, kõik torm ja kokkupõrk.
Jääb tugev võitjaks, alla see, kes nõrk.
Kui noortele sai saagiks pool maailma,
te vanad vaagisite ilmast ilma,
teid mässas unelmate võrk.
Just nagu taud, mis rakke lõhub,
on vanadus, mis ootab ees.
Kel kolmas kümme turja rõhub,
on sama hea kui surnud mees.
Seepärast, arvan, poleks paha,
kui aegsasti teid löödaks maha.

Mefistofeles

Käi oma teed ja ründa Läänt ja Ida! –
Kui masendav on ükskord leid,
et pole rumalust või tarkust, mida
ei oleks mõeldud ammu enne meid! –
Ent vaevalt siin meil kurta väärrib.
Las mööda läheb aastat paar,
ja virdest, mis nii perult käärib,
vein ikkagi saab küps ja klaar.

Teil, lapsed, vingus näod on ees,
ent targem, kui te mind ei manaks.
Küll kuradit, kes vana mees,
kord mõistate, kui saate ise vanaks.

Бакалавр

Большая дерзость - притязать на то,
Чтоб что-то значить, превратясь в ничто.
Ключ жизни - кровь, она родник здоровья|
А что свежее юношеской крови?
Кровь юноши - в цвету, она горит
И жизнь из жизни заново творит.
Кипит работа, дело создается,
И слабость перед силою сдается.
Пока полмира мы завоевали,
Что делали вы? Планы сочиняли,
Проекты, кучи замыслов и смет!
Нет, старость - это лихорадка, бред
С припадками жестокого озноба.
Чуть человеку стукнет тридцать лет,
Он, как мертвец, уже созрел для гроба,
Тогда и надо всех вас убивать.

Мefистofель

Ступай, чудака, про гений свой трубя!
Что б случилось с важностью твоей бахвальской,
Когда б ты знал: нет мысли мало-мальской,
Которой бы не знали до тебя!
Разлившиеся реки входят в русло.
Тебе перебеситься суждено.
В конце концов, как ни бродило б сусло,
В итоге получается вино.

На ваших лицах холода печать,
Я равнодушие вам прощаю, дети:
Черт старше вас, и чтоб его понять,
Должны пожить вы столько же на свете.

Faust

Ja kõik – mu hüve, rikkus, õnnetee –
kus on see koos?

Helena

Kõik minu käes on see!

Nii kaugel tunnen end, nii lähedal.
Hea elada on selle taeva all.

Faust

Oh õnnis tund! Keel vaikib, põu lööb kuum.
Kui näeksin und – on unund aeg ja ruum.

Helena

Nii vana näin ja kõik nii uus näib veel.
Su kõrval käin, täis mõistatusi meel.

Faust

Miks juurdled sa? Õnn sellest ohus on.
Vaid elada me ainus kohus on.

Фауст

Жизнь только им ценна и глубока.
Тому порукою?

Елена

Моя рука.

Я - далеко и близко вместе с тем,
И мне легко остаться тут совсем.

Фауст

Дышу едва, забывшись как во сне,
И все слова претят и чужды мне.

Елена

На склоне дней я как бы родилась,
В любви твоей всецело растворясь.

Фауст

Не умствуй о любви. Какой в том толк?
Живи. Хоть миг живи. Жить - это долг.

Teater NO99, Sakala 3, Tallinn
www.no99.ee

